

Sygn. akt I C 1660/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Dominika Romanowska**

Protokolant: **Ewa Niemiec**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 marca 2015r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Województwa (...)– (...) służby Dróg i Kolei we W.

przeciwko (...) Towarzystwu (...)z siedziba w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...)Towarzystwa (...)z siedziba w W.na rzecz strony powodowej Województwa (...)– (...) służby Dróg i Kolei we W.kwotę 107 625 zł (słownie sto siedem tysięcy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 8982 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1660/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Województwo (...)– (...) Służba Dróg i Kolei we W.pozwem z dnia 21 lipca 2014 r. wniosła o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...)z siedzibą w W.kwoty 107.625 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 17 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami sądowymi i kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa wyjaśniła, że w dniu 9 maja 2011 r. jako Zamawiający zawarła z J. J. (Wykonawcą), prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług (...), umowę, której przedmiotem były częściowe naprawy nawierzchni dróg wojewódzkich na terenie powiatu (...), (...) i (...). Wykonawca zobowiązał się do realizacji przedmiotu umowy w częściach, każdorazowo na podstawie zlecenia Zamawiającego. Brak przystąpienia do realizacji zamówienia lub przerwanie realizacji na czas dłuższy niż 7 dni stanowiły dla Zamawiającego podstawę do odstąpienia umowy oraz naliczenia kary umownej z tego tytułu w wysokości 10 % wartości umownej brutto.

Wskazała dalej strona powodowa, że zabezpieczeniem należytego wykonania umowy była gwarancja ubezpieczeniowa wystawiona przez stronę pozwaną na kwotę 107.625 zł. Gwarancja ta obejmowała roszczenia z tytułu niezapłacenia przez Wykonawcę należności powstałych w okresie obowiązywania gwarancji związanych z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy. W treści gwarancji wskazano, że żądana kwota miała zostać zapłacona na rzecz Beneficjenta gwarancji (strony powodowej) w terminie 14 dni od otrzymania wezwania wraz z oświadczeniem Beneficjenta o niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu umowy przez Wykonawcę.

Strona powodowa podniosła, że w dniu 11 lutego 2013 r. zleciła Wykonawcy wykonanie naprawy nawierzchni bitumicznych na drogach nr (...). W związku z brakiem realizacji zlecenia Zamawiający ponowił swoje wezwanie pismem z dnia 3 kwietnia 2013 r., wskazując, że brak wykonania zlecenia będzie potraktowany jako odstąpienie od umowy z przyczyn zależnych od Wykonawcy, a Wykonawca zostanie obciążony karą umowną w wysokości 215.250 zł. Wykonawca nie zareagował jednak na to pismo.

Wskazała dalej strona powodowa, że w związku z nieuiszczeniem przez Wykonawcę kary umownej strona powodowa wezwiała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 107.625 na podstawie udzielonej gwarancji ubezpieczeniowej. Do wezwania dołączono oświadczenie dotyczące niezrealizowania przez Wykonawcę pełnego zakresu robót i naliczenia kary umownej oraz uchwałę dotyczącą statusu organizacyjnego strony powodowej.

W odpowiedzi na wezwanie strona pozwana odmówiła jednak wypłaty żadnej kwoty, wskazując na brak udowodnienia przez stronę powodową faktu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy – mimo że, w ocenie strony powodowej, zgodnie z treścią gwarancji wystarczające miało być samo wezwanie do zapłaty wraz ze złożeniem oświadczenia przez Beneficjenta. Zarzuciła również strona pozwana, że wezwanie do zapłaty nie zostało podpisane przez osobę umocowaną do tego. W rzeczywistości jednak dokument ten był podpisany przez ówczesnego dyrektora strony powodowej, legitymującego się stosownym umocowaniem Zarządu Województwa (...). Nadto strona pozwana podniosła, że odstąpienie od umowy spowodowało wygaśnięcie głównego stosunku zobowiązaniowego, co przekłada się także na los dalszych roszczeń, w tym kar umownych. W ocenie strony powodowej takie ograniczenie w dochodzeniu kar umownych nie znajduje jednak podstawy w treści obowiązujących przepisów, co potwierdza stanowisko Sądu Najwyższego oraz doktryny. Wobec tego strona powodowa ponowiła swoje żądanie. Stanowisko strony pozwanej nie uległo jednak zmianie.

Podkreśliła strona powodowa, że zobowiązanie strony pozwanej – stanowiące zabezpieczenie roszczeń wobec Wykonawcy – miało charakter nieodwołalny i miało zostać spełnione bez stawiania warunków poza przewidzianymi w treści gwarancji. Gwarancja ubezpieczeniowa jest uważana za umowę o charakterze abstrakcyjnym i samodzielnym wobec tzw. podstawowego stosunku zobowiązaniowego. Tym samym Gwarant nie jest uprawniony do podnoszenia przeciwko Beneficjentowi jakichkolwiek zarzutów wynikających ze stosunku podstawowego, istniejącego pomiędzy Wykonawcą a Beneficjentem.

Strona powodowa domagała się odsetek ustawowych od 17 czerwca 2013 r., tj. od upływu 7 dni od dnia nadania stronie pozwanej wezwania do zapłaty wraz z 14-dniowym okresem, w którym strona pozwana była zobligowana do wypłacenia kwoty dochodzonej niniejszym postępowaniem.

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 grudnia 2014 r. (k. 38) strona pozwana wniosła o odrzucenie pozwu z uwagi na niewykazanie przez powoda umocowania reprezentującego go organu, ewentualnie o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała strona pozwana, że strona powodowa nie wykazała umocowania reprezentującego powoda organu. Odnosząc się zaś merytorycznie do żądania pozwu, podniosła strona pozwana, iż w niniejszej sprawie gwarancja ubezpieczeniowa nie miała charakteru gwarancji abstrakcyjnej. W związku z tym ewentualne roszczenia strony powodowej mogłyby wynikać z istniejącego stosunku prawnego pomiędzy stroną powodową a Wykonawcą, a nie z samej tylko gwarancji. Dodała że strona pozwana może powoływać się także na zarzut nadużycia prawa oraz zarzuty wynikające z treści gwarancji. Wskazała, że interpretacja treści gwarancji może prowadzić do wniosku, zgodnie z którym zobowiązanie gwaranta ma charakter akcesoryjny.

Uszczegółowiając powyższe uwagi wskazała strona pozwana dalej, że jednym z warunków powstania roszczenia z gwarancji było skuteczne wezwanie Gwaranta, złożone we właściwej formie, podpisane przez osobę do tego umocowaną oraz z załączeniem dokumentu założycielskiego. Strona powodowa nie udowodniła zaś, że osoba, której

podpis widnieje na wezwaniu do zapłaty, była upoważniona do składania oświadczeń woli w jej imieniu. Nadto strona powodowa nie wykazała, że wezwanie zostało wystosowane w terminie określonym w gwarancji.

W dalszej kolejności strona pozwana wskazała, że Beneficjent nie udowodnił, że posiadał jakiegokolwiek wymagalne roszczenie w stosunku do Wykonawcy. Podniosła również, że przedmiotowa gwarancja nie obejmowała roszczeń wynikających z kar umownych. Odstąpienie od umowy przez Beneficjenta (o ile rzeczywiście dokonane) spowodowało wygaśnięcie głównego stosunku zobowiązaniowego, co przekłada się również na los roszczeń związanych z niewykonaniem przedmiotowego stosunku prawnego, w tym kar umownych. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w treści samej gwarancji, która przewiduje wygaśnięcie stosunku zobowiązaniowego pomiędzy Gwarantem a Beneficjentem w przypadku zwolnienia Wykonawcy przez Beneficjenta z zobowiązań umownych. Nadto istotne znaczenie ma sam charakter odstąpienia od umowy, które działa wstecz, w związku z czym umowa jest uważana za niezawartą.

Z ostrożności procesowej podniosła strona pozwana, że postanowienia umowne przewidujące możliwość odstąpienia od umowy są nieważne ze względu na nieokreślenie terminu końcowego do wykonania tego prawa. Podniosła także zarzut nadużycia przez stronę powodową praw wynikających z gwarancji oraz niehonorowania przez powoda celu gwarancji, jakim było zabezpieczenie określonych roszczeń powoda. Nadto wskazała, że ewentualne odsetki powinny być zasądzone dopiero od dnia wyrokowania.

Prawomocnym postanowieniem z 12 lutego 2015 r. Sąd oddalił wniosek o odrzucenie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 maja 2011 r. strona powodowa jako Zamawiający zawarła z J. J., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług (...), umowę w przedmiocie wykonania częściowych napraw nawierzchni dróg wojewódzkich na terenie powiatu (...), (...) i (...). Strony określiły łączne maksymalne wynagrodzenie Wykonawcy z tytułu wykonywania umowy na kwotę 2.152.500 zł za cały czas realizacji umowy w latach 2011 – 2013 (§ 1 umowy). Z kolei Wykonawca zobowiązał się między innymi przystąpić do realizacji poszczególnych części zamówienia w ciągu 24 godzin od daty otrzymania zlecenia od Zamawiającego pod rygorem poniesienia przez Wykonawcę odpowiedzialności cywilnej za powstałe z tego powodu straty (§ 2 ust. 2 lit. a. umowy)

Dowód:

- umowa nr (...) z 9 maja 2011 r. k. 8 – 12

Strony przewidziały, że zamawiający może odstąpić od umowy, jeżeli wykonawca bez uzasadnionych przyczyn nie przystąpił do realizacji zamówienia lub przerwał realizację na czas dłuższy niż 7 dni (§ 12 ust. 1 lit. a. umowy). Nadto strony postanowiły, że podstawową formą odszkodowania są kary umowne. Wykonawca miał zapłacić Zamawiającemu karę umowną między innymi za odstąpienie od umowy z przyczyn zależnych od Wykonawcy w wysokości 10 % wartości umownej brutto wymienionej w § 1 ust. 1, za każdy dzień zwłoki.

Dowód:

- umowa nr (...) z 9 maja 2011 r. k. 8 – 12

Ustalono zabezpieczenie należytego wykonania umowy w wysokości 5 % maksymalnego wynagrodzenia, a zatem w kwocie 107.625 zł, w formie gwarancji ubezpieczeniowej Nr (...) z 6 maja 2011 r. (§ 8 ust. 1 umowy). Strona pozwana nieodwołalnie i bez stawiania warunków poza przewidzianymi w dokumencie gwarancji zagwarantowała na rzecz Beneficjenta zapłatę do wyżej wymienionej kwoty.

Dowód:

- umowa nr (...) z 9 maja 2011 r. k. 8 – 12

- gwarancja ubezpieczeniowa należytego wykonania kontraktu Nr (...), k. 13

Gwarant miał zapłacić na rzecz Beneficjenta kwotę roszczenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania oryginału pisemnego wezwania do zapłaty wraz z oświadczeniem Beneficjenta, iż Wykonawca nie zapłacił należności powstałych w okresie obowiązywania Gwarancji w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem Umowy (§ 3 ust. 1 Gwarancji). Wezwanie do zapłaty, pod rygorem nieważności, miało być złożone w formie pisemnej i podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń woli w imieniu Beneficjenta w zakresie jego praw i zobowiązań majątkowych (§ 3 ust. 2 Gwarancji). Do wezwania należało dołączyć aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub inny dokument rejestrowy bądź założycielski Beneficjenta poświadczony za zgodność z oryginałem przez Radcę Prawnego Beneficjenta (§ 3 ust. 3 Gwarancji).

Dowód:

- gwarancja ubezpieczeniowa należytego wykonania kontraktu Nr (...), k. 13

Gwarancja miała obowiązywać od 9 maja 2011 r. do 30 maja 2013 r. i tylko wezwanie otrzymane przez Gwaranta w tym terminie miało powodować obowiązek zapłaty z gwarancji (§ 5 ust. 1 Gwarancji). Zobowiązanie Gwaranta wygasło również w przypadku zwolnienia Wykonawcy przez Beneficjenta z zobowiązań, których zabezpieczeniem miała być niniejsza gwarancja oraz w razie niezłożenia kompletnego wezwania do zapłaty w okresie ważności gwarancji stosownie do określonych w § 3 wymogów (§ 6 lit. a. i d. Gwarancji).

Dowód:

- gwarancja ubezpieczeniowa należytego wykonania kontraktu Nr (...), k. 13

W dniu 11 lutego strona powodowa wysłała Wykonawcy zawiadomienie w przedmiocie konieczności wykonania naprawy nawierzchni dróg nr (...) na wskazanych odcinkach. Z kolei w dniu 3 kwietnia 2013 r. strona powodowa wezwała Wykonawcę do natychmiastowego przystąpienia do realizacji Umowy w zakresie i terminach określonych zawiadomieniem z dnia 11 lutego 2013 r. Wskazała, że nieprzystąpienie i niewykonanie wskazanych robót potraktowane zostanie jako odstąpienie od umowy zależne od Wykonawcy, z czym związany będzie obowiązek zapłaty kary umownej w wysokości 215.250 zł brutto.

Dowód:

- korespondencja e-mail z 11 lutego 2013 r. wraz z zawiadomieniem nr 2/2013, k. 14 – 15

- pismo z 3 kwietnia 2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 16 - 17

Pismem z dnia 27 maja 2013 r. strona powodowa wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 107.625 zł z powodu niezapłacenia przez Wykonawcę należności powstałych w okresie obowiązywania Gwarancji, w związku z niewykonaniem Umowy, co zostało potraktowane jako odstąpienie od umowy z przyczyn zależnych od Wykonawcy. Pismo zostało opatrzone pieczętką oraz podpisem Dyrektora strony powodowej (pieczętka i podpis częściowo nieczytelne).

Dowód:

- wezwanie z 27 maja 2013 r. wraz z załącznikami oraz dowodem nadania k. 18 – 25

- uchwała nr (...)w sprawie udzielenia pełnomocnictw Panu J. B.– Dyrektorowi (...)Służby Dróg i Kolei we W., k. 29 - 30

Do wezwania dołączono oświadczenie strony powodowej, zgodnie z którym Wykonawca nie zrealizował pełnego zakresu robót określonych Umową z dnia 9 maja 2011 r. Wskazano nadto w tym oświadczeniu, że Wykonawca został wezwany do niezwłocznego przystąpienia do robót i powiadomiony o możliwości odstąpienia od umowy oraz

powstania obowiązku zapłaty kar umownych. Wykonawca nie odebrał jednak skierowanych do niego pism, ani też do chwili obecnej nie uiszczył należności z tytułu naliczonej kary umownej. Oświadczenie zostało opatrzone pieczętką oraz podpisem Dyrektora strony powodowej (pieczętka i podpis częściowo nieczytelne).

Dowód:

- oświadczenie z 27 maja 2013 r., k. 19

Do wezwania z dnia 27 maja 2013 r. dołączono także uchwałę nr (...)Sejmiku Województwa (...)z dnia 30 października 2007 r. w sprawie przekształcenia (...) Zarządu Dróg Wojewódzkich we W.w (...)Służbę Dróg i Kolei we W.i nadania jej statutu wraz z załącznikiem w postaci statutu strony powodowej.

Dowód:

- uchwała w sprawie przekształcenia (...) Zarządu Dróg Wojewódzkich we W. w (...) Służbę Dróg i Kolei we W. i nadania jej statutu, k. 19 - 24

Pismem z dnia 11 czerwca 2013 r. strona pozwana odmówiła zapłaty kwoty zgłoszonej przez stronę powodową w piśmie z dnia 27 maja 2013 r.

Dowód:

- pismo strony pozwanej z 11 czerwca 2013 r., k. 26 - 28

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Odnosząc się merytorycznie do twierdzeń stron wskazać należy, że strona powodowa dochodziła od pozwanego towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych wypłaty świadczenia na podstawie wystawionej przez stronę pozwaną gwarancji ubezpieczeniowej z dnia 6 maja 2011 r. Między stronami nie było sporu co do faktu wystawienia takiej gwarancji. Spór dotyczył natomiast przede wszystkim prawidłowości realizacji przez stronę powodową uprawnienia do otrzymania od pozwanego na mocy wskazanej gwarancji kwoty objętej żądaniem pozwu, tj. 107.625 zł, czyli maksymalnej sumy mogącej podlegać wypłacie. Konieczne jest zatem ustalenie, czy strona powodowa wypełniła przewidziane w gwarancji warunki wypłaty przyrzeczonego świadczenia.

Stosunek prawny tzw. gwarancji ubezpieczeniowej nie został przez ustawodawcę uregulowany wprost, w sposób oddający jego w pełni jego źródło, elementy istotne, treść i formę. Sama dopuszczalność udzielenia przez ubezpieczyciela gwarancji nie budzi jednak i nie może budzić wątpliwości. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16.04.1996 r., II CRN 38/96, OSNC 1996/9/122, przedmiotem działalności zakładów ubezpieczeń (zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 805 § 1 k.c. – ubezpieczycieli) może być także udzielanie przez te zakłady gwarancji samoistnych, nieodwołalnych, bezwarunkowych i płatnych na pierwsze żądanie. Samoistność gwarancji oznacza istnienie abstrakcyjnej więzi prawnej pomiędzy wystawcą gwarancji (Gwarantem) a jej odbiorcą (Beneficjentem), niezależnej od stosunku podstawowego łączącego ubezpieczyciela ze zleceniodawcą gwarancji (w okolicznościach niniejszej sprawy – Wykonawcą) oraz niezależną od stosunku prawnego łączącego beneficjenta ze zleceniodawcą (por. uchwałę pełnego składu IC SN z dnia 28.04.1995 r., III CZP 166/94, OSNC 1995/10/135). Zobowiązanie wynikające z udzielenia gwarancji ma charakter nieakcesoryjny, tj. nie jest uzależnione od stanu realizacji pierwotnego zobowiązania, inaczej mówiąc zakres świadczenia Gwaranta nie jest uzależniony od zakresu zobowiązania ciążącego na zleceniodawcy gwarancji.

Udzielenie gwarancji nieodwołalnej, bezwarunkowej i na pierwsze żądanie prowadzi do powstania silnej i stabilnej więzi prawnej, w ramach której odpowiedzialność Gwaranta nie jest uzależniona od żadnego zdarzenia przyszłego i niepewnego (warunku w rozumieniu art. 89 k.c.), a Gwarant zapewnia uprawnionemu wypłatę umówionej sumy od

razu po zgłoszeniu przez niego stosownego żądania. W praktyce gwarancja ubezpieczeniowa udzielana jest zazwyczaj na zlecenie dłużnika (kontrahenta) w celu wzmocnienia węzła obligacyjnego. Udzielenie takiej gwarancji służy z reguły ustanowieniu na rzecz uprawnionego zabezpieczenia jego wierzytelności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Instytucja ta ukształtowana w praktyce życia gospodarczego występuje wielokrotnie w relacjach z zakresu umów budowlanych (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 11.01.2006 r., I ACa 761/05, OSA 2007/5/16).

Podstawę zawarcia umowy gwarancji ubezpieczeniowej stanowią przepisy regulujące umowy o świadczenie na rzecz osoby trzeciej. Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 393 § 1 k.c. jeżeli w umowie zastrzeżono, że dłużnik spełni świadczenie na rzecz osoby trzeciej, osoba ta, w braku odmiennego postanowienia umowy, może żądać bezpośredni od dłużnika spełnienia zastrzeżonego świadczenia. Z kolei po myśli przepisu art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się uiścić składkę. Na podstawie umowy zawartej pomiędzy wykonawcą a pozwaną ustalone zostały warunki wypłaty świadczenia na rzecz strony powodowej.

Biorąc pod uwagę przedstawiony charakter prawny gwarancji nie mogły zostać uwzględnione zarzuty strony pozwanej dotyczące niewykazania przez stronę powodową faktu niewykonania (czy nienależytego wykonania) zobowiązania przez Wykonawcę. Stosunek prawny powstały na podstawie gwarancji ma charakter nieakcesoryjny wobec relacji podstawowej, którą zabezpiecza. Nie jest zatem możliwe podnoszenie przez Gwaranta zarzutów mających źródło w tym stosunku podstawowym. Tym bardziej strona powodowa nie musi dowodzić, że zobowiązanie Gwaranta znajduje swoją podstawę w wymagalnej wierzytelności przysługującej jej wobec dłużnika ze stosunku podstawowego (Wykonawcy). Nie zmienia tego faktu możliwość odmiennego ukształtowania stosunku prawnego gwarancji – w ramach swobody umów – jako relacji o charakterze kausalnym i akcesoryjnym. W okolicznościach niniejszej sprawy strona pozwana jako wystawca gwarancji uzależniła swoją odpowiedzialność jedynie od ściśle formalnych wymogów związanych z wystosowaniem przez Beneficjenta wobec Gwaranta wezwania do zapłaty wraz z określonymi w treści gwarancji załącznikami (§ 3 Gwarancji). Z treści Gwarancji nie wynika natomiast, żeby strona pozwana była upoważniona do podnoszenia zarzutów ze stosunku podstawowego lub żeby Beneficjent musiał udowodniać fakt niewykonania przez dłużnika zobowiązania, chociażby przez przedstawienie Gwarantowi dokumentów takich jak wezwanie dłużnika do zapłaty czy pismo w przedmiocie odstąpienia od umowy.

W tym stanie rzeczy kluczowym była ocena prawidłowości wezwania do zapłaty z dnia 27 maja 2013 r. oraz dołączonych do tego wezwania załączników. Wezwanie to zostało zaś dokonane w sposób prawidłowy, zgodnie z wymogami określonymi w § 3 Gwarancji. Pismem z dnia 27 maja 2013 r. strona powodowa wezwała bowiem stronę pozwaną do zapłaty kwoty 107.625 zł w powodu niezapłacenia przez Wykonawcę należności powstałych w okresie obowiązywania Gwarancji, w związku z niewykonaniem Umowy. Pismo zostało opatrzone pieczętką oraz podpisem Dyrektora strony powodowej, a zatem osoby upoważnionej zgodnie ze statutem do reprezentowania powodowej jednostki organizacyjnej (§ 15 - § 17 Statutu (...)Służby Dróg i Kolei).

Wskazać należy, że zgodnie z treścią Gwarancji strona powodowa nie była zobowiązana dołączać do wezwania do zapłaty pełnomocnictwa szczegółowo wykazującego umocowanie osoby podpisującej wezwanie jako Dyrektor do reprezentowania strony powodowej w zakresie składanych oświadczeń woli. W toku niniejszego postępowania wobec zarzutu strony pozwanej takie pełnomocnictwo zostało jednak przedstawione (k. 29). Czyni to zatem niezasadnym twierdzenie o braku właściwej reprezentacji strony powodowej w zakresie wzywania strony pozwanej do zapłaty pismem z dnia 27 maja 2013 r. Wprawdzie na przedstawionym w niniejszym postępowaniu odpisie wezwania podpis Dyrektora strony powodowej jest częściowo nieczytelny, jednakże nie została zakwestionowana autentyczność tego podpisu i wobec braku zarzutów strony pozwanej, iż pismo to zostało podpisane przez jakąś inną osobę bądź też podpis Dyrektora został podrobiony, braku wniosków dowodowych, w świetle przedstawionych dowodów Sąd uznał, że wezwanie do zapłaty zostało podpisane przez osobę należycie do tego umocowaną.

Do wezwania do zapłaty dołączone zostało oświadczenie strony powodowej w przedmiocie braku zapłaty przez Wykonawcę żądanej kwoty, należnej z tytułu naliczonej kary umownej. Strona powodowa nie dołączyła do tego

oświadczenia żadnych dalszych dokumentów, takich jak wezwanie Wykonawcy do zapłaty, jednak nie była do tego zobowiązana zgodnie z § 3 Gwarancji. Nadto do wezwania dołączono także uchwałę nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 października 2007 r. w sprawie przekształcenia (...) Zarządu Dróg Wojewódzkich we W.w (...) Służbę Dróg i Kolei we W.i nadania jej statutu wraz z załącznikiem w postaci statutu strony powodowej, czym uczyniono zadość wymogowi określonemu w § 3 ust. 3 gwarancji.

Wezwanie do zapłaty zostało zatem złożone w formie pisemnej, podpisane przez osobę upoważnioną oraz opatrzone niezbędnymi załącznikami. Nadto wezwanie zostało wystosowane w okresie gwarancji, na dowód czego przedstawiono dowód nadania pisma datowanego na dzień 27 maja 2013 r. (k. 25). Gwarancja obowiązywała zaś do dnia 30 maja 2013 r. Strona pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność otrzymania pisma po tej dacie. Strona pozwana wezwanie niewątpliwie otrzymała, co przyznaje w piśmie z dnia 11 czerwca 2013 r., nie powołując się w tym piśmie na niedochowanie przez stronę powodową terminu. W świetle przedstawionych dowodów uznać zatem należy, że roszczenie zostało zgłoszone w okresie objętym ochroną ubezpieczeniową.

Niezasadne były również zarzuty dotyczące niemożności objęcia ochroną ubezpieczeniową roszczeń z tytułu naliczonych przez stronę powodową kar umownych. Zważyć należy, że niniejsza gwarancja miała zabezpieczać roszczenia Beneficjenta w stosunku do Wykonawcy powstałe z tytułu niezapłacenia przez Wykonawcę należności w związku niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem Umowy. Zgodnie zaś z treścią Umowy kary umowne miały być podstawową formą odszkodowania w relacjach Wykonawcy i Zamawiającego (§ 10 Umowy). Wykonawca co do zasady był zobowiązany, co oczywiste, do spełnienia świadczenia o charakterze niepieniężnym – remontu dróg. Natomiast ewentualne roszczenia z tytułu rękojmi miały być zabezpieczone odrębną gwarancją ubezpieczeniową (§ 8 ust. 1 Umowy). Biorąc te wszystkie okoliczności pod uwagę, nie budzi wątpliwości, że gwarancja strony pozwanej miała zabezpieczać również należności z tytułu kar umownych, czy nawet – przede wszystkim te należności. Nadto w okolicznościach niniejszej sprawy strona powodowa nie zwolniła Wykonawcy z zobowiązania, co uzasadniałoby zwolnienie również Gwaranta z odpowiedzialności. Odstąpienie od umowy skutkowało bowiem powstaniem odpowiedzialności w zakresie zapłaty kary umownej, a nie zwolnieniem Dłużnika z tej odpowiedzialności.

Niezasadny był również zarzut co do bezpodstawności samego naliczenia kary umownej z tytułu odstąpienia od umowy z przyczyn leżących po stronie Wykonawcy. Przede wszystkim zarzut ten dotyczy już ściśle treści stosunku podstawowego i jako taki nie może być podnoszony przez Gwaranta. Niezależnie od tego wskazać należy, że podstawą do naliczenia kary umownej był § 10 ust. 2. lit. c.

Umowy, zgodnie z którym wykonawca miał zapłacić Zamawiającemu karę umowną między innymi za odstąpienie od umowy z przyczyn zależnych od Wykonawcy. Treść tego postanowienia umownego nie sprzeciwia się przy tym żadnym postanowieniom ustawowym regulującym możliwość zastrzegania kar umownych, jak również mieści się w ramach gwarantowanej stronom swobody umów (por. też wyroki SN z 18 lipca 2012 r., III CZP 39/12, OSNIC 2013, nr 2, poz. 17 oraz z 15 maja 2014 r., IV CSK 508/13, www.sn.pl). Nadto, odnosząc się do kolejnego zarzutu strony pozwanej, wskazać należy, że możliwość naliczania kar umownych nie była nieograniczona w czasie, gdyż istniała jedynie w ramach relacji powstałej na podstawie umowy zawartej na czas określony.

Strona pozwana w żadnym zakresie nie uzasadniła swoich zarzutów dotyczących nadużycia prawa (art. 5 k.c.) czy naruszenia celu gwarancji przez Beneficjenta. Zarzuty te w związku z abstrakcyjnym charakterem gwarancji mają charakter zupełnie wyjątkowy (por. A. Koch, w: System Prawa Prywatnego, tom 8, red. J. Panowicz-Lipska, s. 644 i n.). W okolicznościach niniejszej sprawy strona pozwana w żaden sposób nie uzasadniła natomiast, w jaki sposób strona powodowa nadużywa przysługujących jej praw.

Odsetki ustawowe za opóźnienie należą się zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 17 czerwca 2013 r. Strona powodowa wysłała bowiem wezwanie do zapłaty w dniu 27 maja 2013 r., a strona pozwana otrzymała to wezwanie w okresie gwarancyjnym, a zatem najpóźniej 30 maja 2013 r. Od tej daty należy liczyć okres 14 dni na spełnienie świadczenia, o którym mowa w § 3 ust. 1 Gwarancji. Odsetki należą się zatem od 14 czerwca 2013, jednak Sąd jest związany datą późniejszą, określoną w treści pozwu.

W konsekwencji powództwo podlegało uwzględnieniu na koszt strony pozwanej, która przegrała sprawę w całości.